De Ster

November 1957

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

JEZUS
IN DE HOF VAN
GETHSÉMANÉ

57e JAARGANG

Nr 11

Redacteur:
RULON J. SPERRY,
President der Nederl. Zending.

Assistent:
A. D. JONGKEES

Zendingsfotograaf:
RINZE SCHIPPERS.

INHOUD: Blz.

Aan de nagedachtenis van een trouwe vriend 323

Een wonderbaar werk en een wonder . . 325

Onze Zonnehoek 335

Geloofd zij God die groeien laat op aarde een nieuwe Kerk 344

De vraag van de maand 345

Gebeurtenissen in de Zending 350

Avondmaalslied 352

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

„De Ster" van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen verschijnt eenmaal per maand.

ABONNEMENTSPRIJS: ƒ 1,25 PER KWARTAAL
GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADRUK VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

VAN DE REDACTIE

Pieter Vlam

Aan de nagedachtenis van een trouwe vriend.

„Tot ziens, goede reis naar het vaderland en veel succes op jullie zending"! Het waren de laatste woorden, die wij bij ons vertrek uit Salt Lake City hoorden van de beste vriend, die wij in deze wereld bezaten, Pieter Vlam, geb. 8 juli 1894 te Den Helder, zoon van Arien Vlam en Aaltje Klant.

Toen wij op het station van Salt Lake City afscheid van hem namen, wisten wij nog niet, dat het zijn laatste handdruk in deze wereld was.

Een brief van zijn dochter Grace meldde ons zijn heengaan op 31 oktober. Een hartaanval maakte plotseling een einde aan zijn werkzaam leven, dat zolang ik hem heb gekend, aan het Evangelie van de Meester was gewijd. En Pieter Vlam kende ik reeds lang. Hij was het, die mij in 1922, toen wij beiden nog bij de marine dienden, het Evangelie bracht en wel op een zo overtuigende en intelligente wijze, dat ik in maart van het volgend jaar kon zeggen: „Nu weet ik, dat het de waarheid is, ik wil ook een lid zijn van de Kerk, waar jij toe behoort".

En niet alleen mij, ook mijn zoon, die nu ouderling en president van de Leidse gemeente is, heeft hij verder geleid op de weg, die God ons allen wil doen gaan. Tijdens zijn krijgsgevangenschap heeft Elder Pieter Vlam zijn licht niet onder de korenmaat gehouden. Integendeel: elf medekrijgsgevangenen, officieren van leger en vloot, wist hij onder zijn gehoor te brengen en ofschoon niet allen het getuigenis van de waarheid, door zijn toewijding aan de zaak van de Meester ontvangen, getrouw zijn gebleven, moet het in zijn verdere leven een grote vreugde zijn geweest te ervaren, dat verscheidene van hen na de oorlog tot de Kerk toetraden en standvastig bleven.

Bij de marine stond overste Vlam om zijn karakter en zijn bekwaamheid als technisch officier in hoog aanzien. Het was aan deze bekwaamheid te danken, dat hem het toezicht op de bouw van de voortstuwingswerktuigen voor een onderzeeboot werd toevertrouwd in de Sulzer motoren fabrieken te Winterthur, Zwitserland.

In de kleine gemeente te Winterthur trad hij al spoedig door zijn diepgaande kennis van het Evangelie en zijn talent als spreker op de voorgrond en het duurde dan ook niet lang of Pieter Vlam, gedetacheerd aan de Sulzer motorenfabrieken, werd president van de gemeente Winterthur van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Als zodanig maakte hij kennis met Hannah Gysler, met wie hij in augustus 1929

in het huwelijk trad, met welke plechtigheid een zegening van de toenmalige President van de Nederlandse Zending, John P. Lillywhite, in vervulling ging: „Gij zult daar ginds een dochter Israëls tot vrouw krijgen".

Met dankbaarheid herdenk ik de uren, waarop wij des zondags tezamen vergaderden in zijn kamer in het gebouw van de Onderzeedienst te Soerabaia, gedachtig aan de woorden van Christus: „Waar twee of drie vergaderd zijn in mijn naam, daar ben Ik in hun midden". Soms waren wij met z'n drieën, wanneer Karel Kleiweg, die toen ook bij de marine diende, binnen was.

Na het beëindigen van zijn laatste diensttijd in het voormalige Nederlands Indië, kreeg Pieter Vlam toestemming om de thuisreis over de Verenigde Staten van Noord-Amerika te maken. Een lang gekoesterde wens ging daardoor in vervulling: zijn vrouw en kinderen werden in de Tempel te Salt Lake City voor tijd en eeuwigheid aan hem verbonden.

Bij het uitbreken van de tweede wereldoorlog, toen de zendelingen werden teruggeroepen, werd Broeder Vlam raadgever in het Zendingsbestuur, aan welke taak hij zich met de hem eigen bekwaamheid wijdde, zo goed als de dienst als marineofficier dit toeliet. Na de oorlog nam hij als zodanig ontslag en volbracht van 1947 tot 1949 een eervolle zending in Nederland, grotendeels als President van de Amsterdamse gemeente.

Daarop volgde de emigratie van het gezin naar Salt Lake City, waar Elder Vlam spoedig een vooraanstaande plaats in het Kerkleven innam. Bij zijn verscheiden was hij leraar in het Hogepriester quorum. Op het Kerkkantoor verrichtte hij zijn arbeid op het terrein van de genealogie, het z.g. researchwork.

Gedurende ons verblijf te Salt Lake City waren de avonden, bij de familie Vlam doorgebracht, een van de hoogtepunten van ons leven daar. Dankbaar herdenken wij de grote vriendschap, van Broeder en Zuster Vlam ook in die tijd ontvangen. Onze innige deelneming gaat uit naar Zuster Vlam en haar drie kinderen, die zo plotseling voor zulk een groot verlies werden geplaatst.

Doch een sterke troost is het te weten dat zij allen, getrouw en standvastig als zij in het Evangelie zijn, de zegeningen daarvan in deze zware tijd zullen ontvangen, want zij weten, dat God zijn trouwe dienstknecht naar de andere zijde heeft geroepen om daar te arbeiden. Daar zal hij door zijn ouders en zijn dochter Vera, die op vierjarige leeftijd tengevolge van een ongeluk om het leven kwam, met vreugde worden begroet.

Deze troostelijke gedachte zij een licht en een steun op de verdere levensweg van zijn geliefden, van wie de oudste zoon, Heber, een zending in Oostenrijk vervult.

A. D. Jongkees

EEN WONDERBAAR WERK EN EEN WONDER

(Vervolg van oktober nummer)

Ofschoon dit heerlijke beginsel in deze laatste dagen wederom op aarde is hersteld zoals het in de Kerk in vroeger dagen zo duidelijk werd geleerd, werd het niet aangetroffen in een enkele kerk, die op aarde bestond toen Elia de profeet Joseph Smith en Oliver Cowdery bezocht en hun de sleutelen van het priesterschap verleende. De kerken waren eensgezind in haar verdoeming tot een eeuwig oordeel van allen, die gestorven waren zonder Christus aan te nemen, ook al hadden zij nimmer Zijn naam gehoord. De kerken verkondigden ook, dat verdoeming het lot was van kleine kinderen, die zonder de kerkelijke ceremoniën gestorven waren, waaronder de doop, ofschoon de kinderen niet voor zichzelf konden handelen. Dit lot gold ook voor de heidense natiën, die nimmer de naam van Christus hadden gehoord. Mevrouw Pearl S. Buck, schrijfster van „*The Good Earth*" en „*Sons,*" werd in verband met haar lidmaatschap in de Presbyteriaanse kerk voor een kerkelijke rechtbank geroepen, omdat zij het niet eens was met de leer van die kerk, dat heidense rassen verdoemd waren, tenzij zij het Christelijke evangelie aannamen.

> „Trenton, New Jersey, 12 april 1934. *(United Press)* Mevrouw Pearl S. Buck, die haar ondervindingen als een Presbyteriaanse zendelinge in China benutte bij het schrijven van twee „best seller" boeken, zal mogelijk als lid worden afgevoerd als een gevolg van hetgeen zij onlangs gepubliceerd heeft, wat niet in harmonie is met de fundamentele leerstellingen van de kerk, zoals onthuld werd gedurende een vergadering van het ringbestuur van New Brunswick. Dr. J. Gresham Mechen van het Westminster Theologische Seminarium te Philadelphia vroeg welke actie het bestuur van de zendingen in het buitenland dacht te nemen. Dr. Robert E. Speer, eerste secretaris van het bestuur, zeide dat het geval mevrouw Buck één was van twee die in behandeling waren, maar dat tegen mevrouw Buck de enige vraag nu was op welke Christelijke wijze het geval moest worden aangepakt."

De kerken hebben onderwezen, dat allen leden van het Christelijke evangelie moeten zijn, want dat zij anders verdoemd zouden worden, en toch wordt de heidense rassen geen gelegenheid geboden om lid te worden. Waar komt Gods rechtvaarigheid in een dergelijke leerstelling naar voren?

Noodzaak van zaligheid voor de doden erkend

Sommige geestelijken hebben echter wel beseft, dat er een noodzaak bestaat van het beginsel van zaligheid voor de doden, ten einde te voldoen aan de rechtvaardigheid van God.

John Frederick Denison Maurice, theologisch professor aan het King's College in Londen, werd van zijn zetel ontheven op grond van zijn beweerde onjuiste theologie met betrekking tot eeuwige straf,

zoals in 1853 in zijn „*Theological Essays*" gepubliceerd. (Zie „*Encyclopedia Britannica,*" 11de uitgave, deel 17, blz. 910.) Hij onderwees, dat Gods liefde, zoals ons geopenbaard in het evangelie, niet verenigbaar is met het feit, dat Hij toelaat, dat schepselen, die Hij heeft liefgehad, aan een nimmer-eindigende kwelling worden overgeleverd. Op zijn sterfbed in 1872 werd hem door een medewerker in de bediening het droevige nieuws verteld, dat hij niet langer het evangelie zou verkondigen.
Er wordt gezegd, dat hij al zijn krachten vergaarde, in bed ging zitten en verkondigde: „Indien ik het evangelie niet langer hier mag prediken, dan zal ik het in andere werelden prediken."

„..... Henry Ward Beecher ..... gaf in Nashville in de staat Tenessee een lezing over het onderwerp: „Wat het Christendom gedaan heeft om de wereld beschaving te brengen," waarin hij zeide: „Wat heeft Afrika voor de wereld gedaan? Nimmer heeft het een geleerde voortgebracht, of een filosoof, een dichter of een profeet; waarom niet? Omdat de naam van Christus en de invloed van het Christendom nauwelijks gekend worden in het duistere gedeelte van Afrika. Millioenen mensen hebben daar geleefd en zijn daar gestorven zonder de waarheid te horen. Wat zal er met hen geschieden? Zullen die voor eeuwig verdoemd zijn? Neen, niet indien mijn God regeert, want zij zullen het evangelie in de geestenwereld horen." Vervolgens ging hij er toe over om door middel van onweerlegbare bewijzen aan te tonen, dat zaligheid voor de doden een schriftuurlijke leerstelling is.
De schrijver was niet bij de lezing aanwezig, maar een andere ouderling van de Heiligen der Laatste Dagen was tegenwoordig, en deze ging na afloop van de lezing op het spreekgestoelte toe en zeide: „Meneer Beecher, ik koester een grote belangstelling voor uw lezing en ik zou u graag een vraag willen stellen. Jezus zeide tot Nicodemus: „Zo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan in het Koninkrijk Gods niet ingaan." Hoe is het nu voor een mens mogelijk om in water te worden gedoopt, als zijn lichaam reeds in de aarde tot stof is vergaan?" De prediker zag de vraagsteller een ogenblik aan en zeide toen: „Jongeman, waar kom je vandaan?" „Uit het westen." „Uit welk deel van het westen?" „Uit Salt Lake City," antwoordde de ouderling. Daarop zeide de heer Beecher: „O, dan kunt gij uw eigen vraag wel beantwoorden. Goeden avond." En hij liep weg. De heer Beecher had vermoedelijk voldoende over het onderwerp van de doop voor de doden gelezen, dat hij wist, dat een dergelijke leerstelling verbonden moest zijn met de prediking tot de geesten van overledenen, maar hij wilde er niet van beschuldigd worden „Mormonisme" te prediken, en daarom liet hij het daarbij. Hij zeide echter voldoende om de woorden van Joseph Smith en ook die van de Heiland tot waarheid te maken, toen Hij zeide, dat oude wijnzakken zouden scheuren als men er nieuwe wijn in goot, of nieuwe leerstellingen in oude stelsels." (Uit „*Talks on Doctrine,*" van Cowley, uitgave 1902, blz. 122, 123.)

Professor A. Hinderkoper, een Duits schrijver, zegt: „In de tweede en derde eeuw geloofde iedere gemeente en vertakking van de Christelijke kerk, dat Christus gepredikt heeft tot de geesten van overledenen, voor zoverre de verslagen ons in staat stellen te oordelen." Uit „*Scrapbook of Mormon Literature,*" van Ben E. Rich, blz. 321-322.)

Dr S. Parkes Cadman, een bekende Amerikaanse radio-predikant en voorheen president van een inter-kerkelijke organisatie in Amerika,

besprak over de radio de volgende vraag voor millioenen luisteraars:

„Vraag — Wat zal er volgens uw mening geschieden met de zielen, die in dit leven niet in de gelegenheid waren om de waarheid, zoals in de evangeliën gevonden, aan te nemen of te verwerpen?
Antwoord — Zij, die sedert het begin van het mensdom op aarde nimmer de naam van Jezus gehoord hebben, vormen de grote meerderheid van hen, die hier geleefd hebben en gestorven zijn. Bovendien zijn er nu honderden millioenen, die onder dezelfde omstandigheden leven. Onze verbeelding kan zich geen beeld vormen van hun aantal.
Zelfs tegenwoordig bestaan er in Christelijke landen grote menigten, die door de omstandigheden van hun geboorte en opvoeding vrijwel even weinig weten van het geloof van het Nieuwe Testament als de oude Grieken, die nimmer van Christus hadden gehoord. Denkt ook aan de talloze onschuldige kinderen, die sterven alvorens zij een bewuste verantwoordelijkheid voor hun eigen leven verwerven.
Zelfs wanneer wij het maar vaag begrijpen, zal toch de vraag uiterst benauwend zijn indien niemand in het hiernamaals in de Goddelijke Tegenwoordigheid zal worden toegelaten, dan alleen zij die op een intelligente en vrijwillige wijze in Christus hebben geloofd. Als de ontelbare myriaden menselijke wezens, die geleefd hebben of nog leven, een eeuwig bestaan hebben, zoals ons geleerd is, en als zij dat eeuwige leven ergens moeten doorbrengen, hoe kunnen wij dan de verlossende werking van de goddelijke liefde beperken tot de korte periode van het sterfelijke bestaan van de mens op aarde?
Overweegt de feiten eens, zoals die van toepassing zijn op het lot van hen, die u nabij en lief zijn. Past dan de betekenis er van toe op het ganse mensdom. Het is onze hoop en troost, dat geen enkele ziel voor Zijn blik verloren is omdat Hij de Vader van ons allen is, en evenmin een enkele omdat die voor Hem minder belangrijk zou zijn. „Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid." De geloven, die de werkzaamheid van die barmhartigheid beperken tot het leven, waarin wij ons nu bevinden, doen de zaligmakende kracht er van onrechtvaardigheid aan, en ze schaden datgene, waarvoor ze werden gevormd."
(*Millennial Star,* 13 augustus 1936, blz. 514.)

Ondanks het feit, dat velen van deze geestelijken de noodzaak voelden voor een werk voor de doden, had niemand hunner een bepaald programma om naar voren te brengen, en evenmin had de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen dat kunnen doen als God een dergelijke kennis niet had geopenbaard door Elia naar de profeet Joseph Smith te zenden. Wij hebben die kennis dus door openbaring ontvangen en niet door het lezen van de Bijbel. Maar wij beroepen ons op de Bijbel om te laten zien, dat dit beginsel daarin werd onderwezen.
Waarom zouden dan de leden van de hedendaagse Christelijke genootschappen, die hun verwanten liefhebben, niet gevoelen als de heidense koning, zoals in dit verhaal wordt weergegeven:

„Een heidense koning, die op het punt stond voor hemzelf en zijn volk het Christendom aan te nemen, vernam dat zijn voorgeslacht niet zalig kon worden en zeide: „Dan zal ik met hen naar de hel gaan." (Uit „*Vitality of Mormonism,*" van James E. Talmage, blz. 249.)

Joseph Smith zeide in verband met de verantwoordelijkheid, die de

Here op ons heeft gelegd om er op toe te zien, dat onze doden de zegeningen van het evangelie deelachtig worden:

„De grootste verantwoordelijkheid, die God ons in deze wereld heeft gegeven, is om voor onze doden te zorgen .....
Die Heiligen, die dit veronachtzamen voor hun overleden verwanten, doen zulks met gevaar voor hun eigen zaligheid." (Uit *„The Way to Perfection,"* door Joseph Fielding Smith, blz. 149, 154.)

Vruchten van de zending en het werk van Elia

Welk bewijs hebben wij, dat de belofte van Maleachi vervuld is? Indien Joseph Smith en Oliver Cowdery onwaarheid hadden gesproken toen zij zeiden, dat Elia tot hen was gekomen, dan zouden de harten van de kinderen niet tot de vaderen zijn gekeerd. Niemand anders heeft beweerd, dat Elia hem deze sleutelen heeft overgedragen. De harten van de kinderen werden niet tot hun vaderen gekeerd vóór Joseph en Oliver deze bekendmaking deden.

„..... In verband hiermede is het goed te weten, dat er in 1836 in dit Amerikaanse land noch in Europa genealogische verenigingen waren. Met uitzondering van het bijhouden van geslachtslijsten van koninklijke en adellijke families werd er in alle Christelijke landen zeer weinig aandacht besteed aan verslagen van doden. Het eerste georganiseerde streven om geslachtslijsten van gewone mensen bijeen te garen en te bewaren werd kort na de komst van Elia ondernomen. Dit was het stichten van de *New England Historic and Genealogical Society*. In het jaar 1844 werd deze organisatie opgericht met als voornaamste oogmerk om gegevens te verzamelen en te publiceren met betrekking tot Amerikaanse geslachten. In het jaar 1869 werd de *New York Genealogical and Biographical Society* opgericht, terwijl sedert 1836 de *Pennsylvania Genealogical Society*, de *Maine Genealogical Society* en andere soortgelijke verenigingen in Maryland, New Hampshire, New Jersey, Rhode Island, Connecticut en de meeste andere staten van de Unie zijn opgericht. Een groot aantal verenigingen werd ook gevormd in Groot-Brittannië en op het vasteland van Europa, maar alle sedert de sleutelen van het priesterschap weer naar de aarde waren gebracht, waardoor in het hart van de kinderen de beloften werden geplant, die aan hun vaders werden gegeven." (*„The Way to Perfection,"* door Joseph Fielding Smith, blz. 168-169.)

Duizenden en tienduizenden genealogische verslagen zijn verzameld. Sedert Elia gekomen is om zijn beloofde zending te volbrengen heeft de geest om het hart van de kinderen tot hun vaderen te wenden zich over de ganse aarde gespoed. Hoewel deze geest onzichtbaar is heeft de werking er van het hart van mannen en vrouwen over de ganse aarde geroerd. Zij weten niet waarom zij genealogische verslagen verzamelen, maar toch heeft dit werk met rasse schreden vooruitgang gemaakt — waarlijk is het „een wonderbaar werk en een wonder" op zichzelf. De volgende ervaringen geven een voorbeeld van de werking van deze geest:
Toen schrijver dezes werkzaam was als president van de zending in de zuidelijke staten van Amerika, begaf een bekeerling zich naar

de bibliotheek in Jacksonville in de staat Florida ten einde naar genealogische gegevens aangaande zijn familie te zoeken. Daar vond hij een boek, dat door een familielid was verzameld — door een rechter in de staat Texas. In het voorwoord stond ongeveer het volgende:

> „Dit boek is door mijn vrouw en mij verzameld ten koste van veel tijd, moeite en geld. Wij weten niet waarom wij het hebben gedaan, maar wij vertrouwen op de voorzienigheid van de Almachtige, dat het een nuttig doel moge dienen."

Als president van de Hollywood ring in Los Angeles had de schrijver enige jaren geleden het voorrecht een ontspanningsavond van de genealogische werkers van die ring bij te wonen, waar ook het hoofd van het algemeen bibliotheekbestuur van Los Angeles aanwezig was. Bij het bespreken van dit onderwerp zeide hij, dat zijn liefhebberij bestond uit het verzamelen van genealogische gegevens, en dat hij een kluis vol met verslagen en manuscripten had, die hem duizenden en nog eens duizenden dollars hadden gekost. Hij zeide niet te weten welk nut hem deze gegevens zouden bieden als ze eenmaal uitgezocht zouden zijn, maar dat hij er een manie voor had en dat hij er niet mee kon ophouden.

Toen de schrijver jaren geleden president was van de gemeente in Portland in de staat Oregon, een onderdeel van de zending in de noord-westelijke staten van Amerika, kwam hij in aanraking met een man, die maandenlang had gereisd om genealogische gegevens van zijn familie bijeen te zamelen. Zijn woonplaats was in het oosten van de Verenigde Staten, maar toen was hij door zijn speurtochten naar gegevens naar Portland geleid. Hij zeide geen verklaring te weten voor zijn belangstelling voor dat onderwerp, maar hij kon er niet mede ophouden.

Voor deze mensen was het even moeilijk om te begrijpen, dat zij werden voortgedreven door de geest, die door Elia naar de aarde was gebracht, als Columbus kon begrijpen, dat het de geest des Heren was, die hem naar Amerika leidde, zoals wij gezegd hebben. (Zie I Nephi 13 : 12.)

Om het in de woorden van de dichter William Cowper weer te geven:

> „God volgt voor ons verloren paan, bij al Zijn heilig werk.
> Zijn wil beheerst naast d'oceaan ook 't stormen in het zwerk."

Wonderbaarlijk zijn de manifestaties van goddelijke hulp voor de Heiligen der Laatste Dagen ten einde de nodige genealogische gegevens te verkrijgen, die hen in staat konden stellen om in de tempels des Heren voor hun overleden verwanten te dopen. Wij zullen echter niet trachten in deze bespreking deze ondervindingen naar voren te brengen.

Het is voldoende wanneer wij weten, dat er in verband met het bij-

houden van verslagen, het oprichten van genealogische biblotheken en familieorganisaties en het opstellen van genealogische boeken en verslagen een grote verandering in de wereld heeft plaatsgegrepen sedert Elia de profeet Joseph Smith en Oliver Cowdery heeft bezocht, en de sleutelen heeft overhandigd om het hart van de kinderen tot hun vaderen te wenden.

Wederom is dit niet iets, wat iemand op zichzelf had kunnen bereiken; evenmin had hij dat kunnen doen door de Bijbel te lezen. Dit werd door God tot stand gebracht als een onderdeel van de „wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door de mond al Zijner heilige profeten van alle eeuw." (Hand. 3 : 21.)

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen heeft reeds nu een der beste genealogische bibliotheken in de wereld. In de laatste tijd heeft de Kerk vele genealogische verslagen in Europese landen op microfilm vastgelegd. Er bestaan nu plannen voor een modern gebouw in Salt Lake City om deze archieven onder te brengen. Wij kunnen op veilige wijze voorspellen dat in de niet te verre toekomst de genealogische bibliotheek van de Kerk niet alleen de beste ter wereld zal zijn, maar dat die tevens een plaats zal vormen, waar de gegevens van alle andere genealogische bibliotheken op film bewaard worden.

Elia moet gewis tevreden zijn met hetgeen in deze wereld tot stand is gebracht omdat hij op 3 april 1836 in de Kirtland Tempel in Ohio door openbaring de sleutelen van dit priesterschap aan Joseph Smith en Oliver Cowdery overhandigde.

HOOFDSTUK 14

HET HUWELIJK VOOR TIJD EN ALLE EEUWIGHEID

Het huwelijk voor tijd sluit een echtscheiding bij de dood in

Toen het evangelie door middel van de profeet Joseph Smith werd hersteld, was er voor zoverre wij konden nagaan geen enkele kerk in de wereld, die leerde dat het huwelijksverbond bedoeld was om ook na de dood van kracht te zijn. Daarom werden toen evenals nu de huwelijken gesloten met de bepaling, die uitgedrukt wordt in de woorden: „Totdat de dood u scheidt." Wanneer wij het huwelijksformulier nauwkeurig doorlezen zal dit het feit onthullen, dat het niet alleen een huwelijksverbond insluit, maar tevens een echtscheiding, want duidelijk worden de beide partijen ontheven van enige verplichting jegens de ander bij de dood van één hunner. Aldus hebben zij geen enkele overeenkomst of acte gesloten met elkander, die na de dood van één van de twee van kracht zal zijn, en evenmin heeft de persoon, die het huwelijk heeft voltrokken, getracht hen te binden

na de dood van één hunner. Daarom is voldaan aan alle verplichtingen jegens elkander, zodra één van het tweetal gestorven is.
De Here wilde echter, dat het huwelijksverbond voor tijd en alle eeuwigheid van kracht zou zijn, en het gebruik om te huwen „totdat de dood u scheidt" vond zijn oorsprong niet bij de Here of bij Zijn dienstknechten, maar het is een door de mensen ingestelde leer. Daarom zal geen der mannen en vrouwen, die gestorven zijn zonder door de macht van het heilige priesterschap voor tijd en alle eeuwigheid aan elkander te zijn verzegeld, na de dood enig recht hebben op echtgenoot of echtgenote, of op hun kinderen, want dezen werden niet geboren onder het verbond van het eeuwig huwelijk. Opdat de oogmerken des Heren niet zouden falen en Hij niet zou komen en de aarde met een ban slaan, werd het noodzakelijk bij het herstel van het evangelie in deze bedeling ook de sleutelen van het priesterschap te herstellen, waardoor levende kinderen op plaatsvervangende wijze voor hun overleden ouders in de echt verbonden kunnen worden, en als hun kinderen aan hen verzegeld, evenals zij voor hen gedoopt kunnen worden, zoals de apostel Paulus gezegd heeft: "..... opdat zij zonder ons niet zouden volmaakt worden." (Hebr. 11 : 40.) Dit is één der grote waarheden, die de Here in deze laatste dagen heeft geopenbaard, die Zijn werk inderdaad tot een wonderbaar werk en een wonder maken.

Het eeuwig huwelijk, zoals bij monde van de profeet Joseph Smith geopenbaard

> „In de celestiale heerlijkheid zijn drie hemelen of graden;
> En om de hoogste te verwerven moet een man deze staat in het priesterschap aanvaarden (namelijk het nieuw en eeuwig huwelijksverbond);
> En indien hij dit niet doet, kan hij deze niet verwerven.
> Hij moge de andere verwerven, doch dat is het einde van zijn koninkrijk; hij kan geen nakomelingen hebben." (L. & V. 131 : 1-4.)
>
> „Want zie, Ik openbaar u een nieuw en eeuwig verbond; en indien gij u niet aan dat verbond onderwerpt, wordt gij uitgeworpen, want niemand kan dit verbond verwerpen, en worden toegestaan in Mijn heerlijkheid in te gaan." (L. & V. 132 : 4.)

Toen de Here aangaf, dat iemand „uitgeworpen" zal worden als hij zich niet aan dit nieuw en eeuwig verbond onderwerpt, bedoelde Hij niet, dat hij verwezen wordt naar een eeuwig branden in een poel van vuur en zwavel, zoals de meeste Christelijke genootschappen een dergelijke straf zien. Hij deelde de mensen eenvoudig mede, dat de vooruitgang van een dergelijk individu stilhoudt; hij kan in het hiernamaals geen nakomelingen hebben en daarom „Mijn heerlijkheid" niet ingaan. De apostel Paulus begreep dit beginsel zoals door zijn woorden naar voren komt:

> „Nochtans is noch de man zonder de vrouw, noch de vrouw zonder de man, in de Here." (I Kor. 11 : 11.)

Een man kan in deze wereld zich zeer goed weten te redden zonder een vrouw, of een vrouw zonder een man, maar zonder elkander kunnen zij in het hiernamaals Zijn heerlijkheid niet betreden:

„En verder, voorwaar zeg Ik u: Indien een man een vrouw huwt door Mijn woord, dat Mijn wet is, en door het nieuw en eeuwig verbond, en dit op hen is verzegeld door de Heilige Geest der belofte, door hem, die is gezalfd, aan wie Ik deze macht en de sleutelen van dit priesterschap heb overgedragen; en hun zal worden gezegd: Gij zult in de eerste opstanding voortkomen — en indien het na de eerste opstanding is, in de volgende opstanding — en tronen, koninkrijken, rijken, machten, heerschappijen, alle hoogten en diepten beërven — dan zal het in het Boek des Levens van het Lam worden geschreven, ... en zal het hun in alle dingen in tijd en door alle eeuwigheid geschieden, zoals Mijn dienstknecht het op hen heeft bevestigd; en dit zal ten volle van kracht zijn, wanneer zij uit de wereld zijn ....." (L. & V. 132 : 19.)

„Indien daarom een man een vrouw huwt in de wereld, en haar niet door Mij noch door Mijn woord huwt, en hij verbindt zich met haar zolang hij in de wereld is, en zij met hem, dan zijn hun verbond en hun huwelijk niet van kracht, wanneer zij dood en uit de wereld zijn; zij zijn daarom niet door enige wet gebonden, wanneer zij uit de wereld zijn.

Daarom, wanneer zij uit de wereld zijn, nemen zij niet ten huwelijk, noch worden zij ten huwelijk gegeven, maar zij worden aangesteld tot engelen in de hemel, welke engelen dienende wezens zijn, om hen te dienen, die een veel grotere en een overtreffende en eeuwige mate van heerlijkheid waardig zijn." (L. & V. 132 : 15-16.)

En verder, voorwaar zeg Ik u: Indien een man een vrouw huwt, en met haar een verbond voor tijd en alle eeuwigheid maakt, en indien dat verbond niet door Mij is, of door Mijn woord, dat Mijn wet is, en niet is verzegeld door de Heilige Geest der belofte, bij monde van hem, die Ik tot deze macht heb gezalfd en aangesteld, dan is dit niet geldig, noch van kracht, wanneer zij uit de wereld zijn, omdat zij niet door Mij, noch door Mijn woord, zijn samengevoegd, zegt de Here....." (L. & V. 132 : 18; zie ook verzen 26 en 48.)

Dit heerlijk beginsel van het eeuwig huwelijk kwam niet tot de profeet Joseph Smith door het lezen van de Bijbel, maar door middel van de openbaringen van de Here aan hem. Als leden van de Christelijke kerken „worden aangesteld tot engelen in de hemel, welke engelen dienende wezens zijn," zoals de Here heeft aangegeven, zullen zij alles ontvangen, wat zij verwachten. Maar zoals wij hebben aangegeven heeft de Here een veel groter zegen bereid voor hen, die „Mijn heerlijkheid" betreden.

Jezus moet een dergelijk beginsel als dit in gedachten hebben gehad, toen Hij zeide, nadat Hij aan Nicodemus de noodzaak om wederom te worden geboren had uiteengezet:

..... Zijt gij een leraar van Israël, en weet gij deze dingen niet? Indien Ik ulieden de aardse dingen gezegd heb, en gij niet gelooft, hoe zult gij geloven, indien Ik ulieden de hemelse zou zeggen"? (Joh. 3 : 10, 12.)

Het eeuwig huwelijk moet in heilige tempels voltrokken worden

Alle bijzonderheden van de hemelse dingen zijn niet opgetekend,

maar veel er van is geopenbaard aan Zijn dienstknechten, de profeten. In deze dag heeft de Here ook zekere begiftigingen en zegeningen, die Hij aan Zijn dienstknechten wilde verlenen, waarvoor de bouw van een huis voor Hem noodzakelijk was. In een openbaring aan de profeet Joseph Smith zeide de Here:

> „Ja, voorwaar zeg Ik u: Ik heb u een gebod gegeven, dat gij een huis moet bouwen, in welk huis Ik voornemens ben hen, die Ik heb gekozen, met macht van omhoog te begiftigen.
>
> Want dit is de belofte van de Vader aan u; daarom gebied Ik u te blijven, evenals Mijn apostelen te Jeruzalem." (L. & V. 95 : 8-9.)

Alvorens een man de zegeningen van het eeuwig huwelijk kan ontvangen moet hij een ouderling van het Melchizedekse priesterschap zijn en andere zegeningen ontvangen, die verband houden met het huis des Heren, waarover wij gesproken hebben; dit alles moet volgens de opdracht des Heren in Zijn heilige tempels worden voltrokken. En zoals deze zegeningen voor de levenden beschikbaar worden gesteld, worden ze ook voor de waardige doden beschikbaar gesteld.
Toen op 21 januari 1836 de profeet Joseph Smith en zijn twee raadgevers in het Eerste Presidentschap der Kerk met zijn vader, de patriarch van de Kerk, in de Kirtland Tempel waren bijeengekomen, had de profeet een ondervinding, die hij als volgt weergaf:

> „De hemelen werden voor onze ogen geopend en ik zag het Celestiale Koninkrijk Gods en de heerlijkheid er van; of ik nu in het lichaam was of er buiten kan ik niet zeggen. Ik zag de allesovertreffende schoonheid van de poort, waardoor de erfgenamen van dat koninkrijk zullen binnengaan, die was als van cirkelende vlammen vuur. Ook zag ik de vlammende troon Gods, waarop de Vader en de Zoon gezeten waren. Ik zag de schone straten van dat koninkrijk, die er uit zagen alsof ze met goud geplaveid waren. Ik zag vader Adam en vader Abraham en ook mijn vader en moeder, en mijn broeder Alvin, die reeds lang geleden ontslapen was, en ik verbaasde mij er over hoe het kwam, dat hij een plaats in dat koninkrijk had verkregen, daar hij dit leven verlaten had voordat de Here Zijn hand had uitgestrekt om Israël ten tweeden male te vergaderen, en hij was niet gedoopt voor de vergeving van zonden. Daarop kwam de stem des Heren tot mij, zeggende: Allen, die zonder een kennis van dit evangelie gestorven zijn, maar die het ontvangen zouden hebben als hun toegestaan zou zijn nog te blijven, zullen erfgenamen zijn van het celestiale koninkrijk van God; eveneens zullen allen, die van nu af aan zonder een kennis er van sterven, maar die het van ganser harte ontvangen zouden hebben, erfgenamen van dat koninkrijk zijn, want Ik, de Here, zal alle mensen naar hun werken en naar de verlangens van hun hart oordelen." („Leringen van de Profeet Joseph Smith," blz. 113.)

Aldus worden de zegeningen van het celestiale koninkrijk beschikbaar gesteld voor allen, die ze zouden hebben aangenomen, indien zij daartoe in de gelegenheid waren geweest. Hier zien wij wederom een uiting van Gods gerechtigheid en rechtvaardigheid. Niettemin moeten de verordeningen, die noodzakelijk zijn voor zaligheid en verhoging op plaatsvervangende wijze voor hen worden verricht, waarbij de levenden als plaatsvervangers voor de doden optreden. Dit zijn heer-

lijke beginselen, die in deze laatste dagen bij monde van de profeet Joseph Smith op aarde werden geopenbaard. Dagelijks worden in de tempels des Heren heilige verordeningen bediend, opdat de doden „wel zouden geoordeeld worden naar de mens in het vlees, maar leven zouden naar God in de geest." (Zie I Petr. 4 : 6.)
Deze opvatting maakt het gemakkelijk te begrijpen waarom de harten der vaderen naar hun kinderen zouden keren en de harten der kinderen naar hun vaderen, hetgeen een onderdeel was van de grote zending van Elia. (Zie Mal. 5-6.) Hoe kon van iemand verwacht worden, dat hij deze zeer belangrijke kwestie zou begrijpen door alleen de Bijbel te lezen? Elia was gekomen om deze duidelijk te maken en deze grote waarheden wederom aan de inwoners der aarde bekend te maken. Dit is ook één der belangrijke schreden in de vervulling van de belofte van Paulus:

> „Om in de bedeling van de volheid der tijden wederom alles tot één te vergaderen in Christus, beide dat in de hemel is, en dat op de aarde is," (Efeze 1 : 10.)

„Nochtans is noch de man zonder de vrouw, noch de vrouw zonder de man, in de Here"

Ons eerste verslag van een huwelijk was toen de Here Adam in de hof van Eden plaatste:

> „Ook had de Here God gesproken: Het is niet goed, dat de mens alleen zij; Ik zal hem een hulpe maken, die als tegen hem over zij.....
>
> Daarom zal de man zijn vader en zijn moeder verlaten, en zijn vrouw aankleven; en zij zullen tot één vlees zijn.
>
> En zij waren beiden naakt, Adam en zijn vrouw; en zij schaamden zich niet." (Gen. 2 : 18, 24-25.)

Omdat de Here dus wist, dat het niet goed was, „dat de mens alleen zij" alvorens hij aan de dood onderworpen werd door de overtreding, waarom zouden dan de mensen moeten veronderstellen, dat het voor de mens wel goed zou zijn om alleen te zijn als hij verlost is van de uitwerking van de val door middel van de grote verzoening van de Here Jezus Christus — wanneer zijn lichaam uit het graf is verrezen, want „gelijk zij allen in Adam sterven, alzo zullen zij ook in Christus allen levend gemaakt worden." (I Kor. 15 : 22.)
Indien dus de mens een „hulpe" nodig had voordat hij door zijn overtreding aan de dood onderworpen werd, zou hij ook een hulpe nodig hebben als zijn lichaam door middel van de opstanding in zijn oorspronkelijke toestand wordt teruggebracht.
Laten wij nu een ogenblik stilstaan bij de woorden des Heren: „En zij zullen tot één vlees zijn." (Zie Gen. 2 : 24.)
Het is duidelijk, dat de Here hier niet in gedachten had, dat zij één zouden zijn in oogmerk en verlangen, want Hij zegt onomstotelijk

ONZE ZONNEHOEK

Bijlage van „De Ster" voor onze zonnige jeugd

Een dag uit het leven van een Indisch scholiertje.

Weten jullie dat de schooltijden in de tropische landen heel anders zijn dan die in de gematigde luchtstreken? Dat zijn de koudere landen, waartoe ook Holland behoort. Die andere tijden heeft men ingesteld omdat 't dicht bij de evenaar omstreeks 't middaguur aardig warm kan zijn.

De kinderen gaan 's middags niet meer naar school omdat 's middags tussen 2 en 4 uur siësta wordt gehouden. Daartegenover staat dat ze vroeger moeten beginnen. Dus worden George en Nonnie om zes uur 's morgens gewekt. Oma helpt hen aankleden, terwijl moeder chocolademelk maakt en brood snijdt om mee te nemen en voor 't ontbijt. Om ongeveer 7 uur gaan de kinderen met een pakje boterhammen en een fles melk of limonadesiroop het huis uit.

George zit in de derde klas van de lagere school, Nonnie gaat dit jaar voor 't eerst naar de „grote" school. De eerste dagen waren vader of moeder meegeweest. Maar nu Nonnie gewend is gaan George en zij alleen. Ze hoeven maar één keer een grote weg over te steken en 't verkeer in een bergstadje voor de oorlog was niet zo gevaarlijk als tegenwoordig in de grote steden. Als 't regent of ze zijn erg laat,

gaan ze met baboe in een sado (afgeleid van „dos-á-dos" = rug tegen rug, zo zitten de passagiers van dit twee-wielige karretje met één paard bespannen).

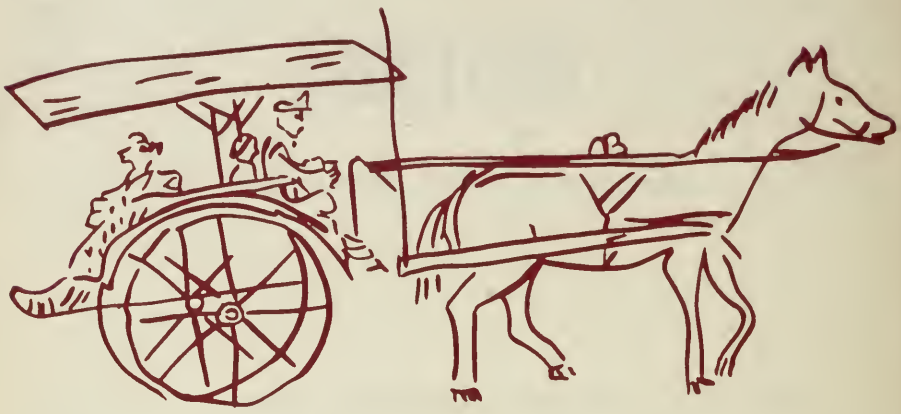

Om half acht gaat de lagere school aan. Om negen uur hebben ze de eerste pauze. Dan eten de meeste kinderen hun meegebrachte boterhammen op, want 's morgens vroeg hebben velen nog geen trek. Als ze hun boterhammen op hebben kunnen ze spelen in de overdekte speelplaats of op de speelwei die beiden bij iedere Indische school behoren. Om elf uur gaan de eerste twee klassen naar huis. Nonnie wordt dan door moeder of baboe gehaald. George heeft dan zijn tweede speelkwartiertje want hij blijft tot één uur. Als Nonnie thuiskomt, helpt baboe haar schooljurkje en schoentjes uitdoen en krijgt ze een hansopje en sandalen aan. Dan mag ze in de tuin of op de galerijen wat spelen met haar poppen en George's hondje-op-wielen waarvoor hij zichzelf nu te groot vindt.

Vaak komt Tilly van Buren, die naast hen woont bij haar op visite. Tilly is even oud als Nonnie, maar of het nu komt omdat ze in Holland geboren is: Tilly is veel groter, is blond en heeft blauwe ogen en houdt niet van stilzitten. Zij rijdt liever met de poppen rond en komt dan bij Nonnie die „waronkje" speelt, „bami" (van gras en bloemblaadjes) kopen of „katjang goreng" (dat zijn b.v. kiezelsteentjes in een papieren zakje geplakt). Maar als Nonnie zandtaartjes bakt doet ze wel mee. Heerlijk knoeien ze dan samen met water en zand.

Als George even na één uur thuis komt (tenminste als hij niet te veel heeft getreuzeld tussen school en thuis) is Nonnie al in bad geweest en soms heeft ze zelfs al gegeten met Oma, voordat hij gaat baden. Nu George al in de derde klas zit, mag hij samen met de „grote mensen" aan tafel. Ze eten tussen half twee en twee uur. Als vader even uit kantoor thuis komt, meestal rijsttafel.

Intussen is Nonnie naar bed gebracht en George moet ook even rusten. Gedurende de warmste uren van de dag werken de meeste mensen ook niet, velen slapen dan een uurtje. Dat is siësta.

Maar vader gaat wel terug naar kantoor tot vijf uur.

George slaapt meestal ook niet, hij maakt zijn huiswerk of..... sluipt stilletjes zijn kamer uit, klautert over de tuinmuur om zijn vriendjes op te zoeken die achter hen wonen. Maar dat lukte niet altijd. Oma die op de achtergalerij in een „Krossi Malis" (ligstoel) ligt te lezen heeft hem vaak teruggestuurd naar zijn kamertje voordat hij over de muur kon komen. Zij vindt de achterburen geen passende vriendjes voor haar kleinkinderen. Maar George en ook de andere kinderen uit de buurt vinden de werkplaats van vader Landman juist zo'n fijne speelplaats. Dus probeert George het telkens weer. Hij wacht tot Oma ingedut is, want Oma is moe, ze heeft de hele morgen achter de bedienden aangelopen om toe te zien dat die wel deden wat George's moeder hen bevolen had. Als Oma's krant op haar gezicht is gezakt of 't boek dat ze leest wegglijdt, glipt onze vriend vlug langs haar heen. Als hij over de muur gesprongen is, wachten zijn vriendjes hem meestal in hun hoofdkwartier, achter de werkplaats. Vader Landman repareert n.l. auto's en andere motoren. Maar 't vehikel dat achter de werkplaats ligt heeft hij niet meer kunnen repareren en de eigenaar heeft 't karkas maar laten liggen. 't Is een van de exemplaren, die men automobiel noemde. De jongens draaien nu aan het stuur en rijden er in hun gedachten de hele wereld mee rond. Wat ze er verder in uitbroeden vertel ik misschien nog wel een andere keer. Nu hebben we het alleen over de schooldag van George en Nonnie. En George moet, hoe leuk hij het ook vindt bij z'n vrienden, toch weer op tijd thuis zijn. Want o, als hij niet thuis is als Oma wakker en vader thuis is, dan zwaait er wat!

Wie George's vrienden zijn? Wel, Tinus, de tweede zoon van vader Landman, zit één klas hoger dan George en Nelis, een jongere broer van Tinus. Zij zitten in dezelfde klas. En dan Geert-Jan, het zoontje

van de notaris die twee huizen verder in dezelfde straat als George woont, hij zit ook in de derde klas. Tinus is dus vanzelfsprekend de aanvoerder, hij is de oudste. Tinus is dol op muziek, maar daarin zijn George en Geert-Jan hem de baas, want zij krijgen muziekles en Tinus niet. Vader Landman vindt 't nonsens, hij heeft zes kinderen en daarvoor betaalt hij al genoeg schoolgeld vindt hij. Nu leren George en Geert-Jan hem alles wat ze op de muziekschool leren. Dus Tinus let ook wel op dat zijn vriendjes op tijd naar huis gaan als ze les hebben. Er is bovendien een uitvoering op komst. Laatkomers worden niet meer binnengelaten en mogen niet meer meedoen. Als hij van de muziekles thuiskomt zitten vader en moeder meestal nog op de open voorgalerij. Soms hebben zij visite. Want 't theeuurtje in Indië tussen 5 en 7 uur is net als 't „koffieuurtje" 'morgens hierin Holland, visite tijd. Als er geen visite is, kan George nog wat met zijn vader praten of hij wordt door vader of moeder overhoord.
Nonnie wordt intussen na de avondboterham naar bed gebracht door Oma, nadat ze hun allemaal welterusten heeft gezegd.
Oma, vader en moeder en George gaan om half acht aan tafel, laat hé! Maar och er wordt tijdens het theeuurtje zoveel gedronken en erbij gesnoept dat men zo vlug niet honger heeft.
's Avonds eet men meestal een lichte maaltijd, vaak boterhammen, maar ook wel soep, vlees, groenten en aardappelen. Dus 't gewone Hollandse eten, want er zijn allerlei Europese groenten te krijgen en 't hele jaar door. Er is immers geen winter in Indië. Aardbeien, radijsjes en asperges zijn bijna altijd te krijgen. Alle andere groenten behalve spruitjes, witlof schorseneren en knolselderij, worden ook in Indië gekweekt. Maar daar interesseerde George zich niet voor. Jullie wel?
Voor George betekende de avondmaaltijd 't einde van zijn dag want hij moest bijna dadelijk na 't eten naar bed. De volgende morgen was 't immers weer vroeg dag.

Zr. Zuurdeeg.

waaruit deze eenheid zou bestaan, namelijk „één vlees." Dit kan alleen worden begrepen als wij de menselijke zending op aarde begrijpen. De grootste macht, die God de mens heeft verleend, is de macht om zichzelf voort te planten. Dit kan een man niet zonder vrouw verrichten; vandaar de woorden des Heren: „En zij zullen tot één vlees zijn".

Jezus begreep dit beginsel ten volle, zoals wij uit Zijn woorden leren:

> „Daarom zal een mens zijn vader en moeder verlaten, en zal zijn vrouw aanhangen;
>
> En die twee zullen tot één vlees zijn, alzo dat zij niet meer twee zijn, maar één vlees.
>
> Hetgeen God dan samengevoegd heeft, scheide de mens niet!" (Markus 10 : 7-9.)

Aldus gaf Jezus ons te kennen, dat man en vrouw „één vlees" moesten zijn. Hij voegde er aan toe: "..... alzo dat zij niet meer twee zijn, maar één vlees." Waarom moeten de mensen dan proberen om hen in de dood te scheiden, wanneer hun lichamen van vlees en beenderen uit het graf zullen verrijzen?

> „Nochtans is noch de man zonder de vrouw, noch de vrouw zonder de man, in de Here." (I Kor. 11 : 11.)

Met andere woorden, wat de Here betreft zullen man en vrouw niet „twee zijn, maar één vlees."

> „Gij vrouwen, weest aan uw eigen mannen onderdanig, gelijk aan de Here; Want de man is het hoofd der vrouw, gelijk ook Christus het Hoofd der gemeente is; en Hij is de Behouder des lichaams.
>
> Daarom, gelijk de gemeente aan Christus onderdanig is, alzo ook de vrouwen aan haar eigen mannen in alles.
>
> Gij mannen, hebt uw eigen vrouwen lief, gelijk ook Christus de gemeente liefgehad heeft, en Zichzelf voor haar heeft overgegeven." (Efeze 5 : 22-25.)

Er zal nimmer een tijd komen, wanneer Christus zal ophouden het hoofd der Kerk te zijn. Bedenkt, dat de man het hoofd der vrouw is, zoals Christus het hoofd der Kerk is.

> „Daarom zal een mens zijn vader en moeder verlaten, en zal zijn vrouw aanhangen, en zij twee zullen tot één vlees wezen.....
>
> Zo dan ook gijlieden, elk in het bijzonder, een ieder hebbe zijn eigen vrouw alzo lief als zichzelf; en de vrouw zie, dat zij de man vreze." (Efeze 5 : 31, 33.)

De apostel Petrus begreep dat man en vrouw het eeuwige leven te zamen zouden beërven en niet afzonderlijk. Nadat hij over Abraham en Sara had gesproken, zeide Petrus:

> „Gij mannen! insgelijks, woont bij haar met verstand, aan het vrouwelijke vat, als het zwakste, eer gevende, als die ook medeërfgenamen der genade des levens *met haar* zijt; opdat uw gebeden niet verhinderd worden." (I Petrus 3 : 7.)

De profeet Jesaja gaf een beschrijving van de toestanden, zoals die

op de aarde zullen bestaan, wanneer de aarde vernieuwd is en haar paradijselijke heerlijkheid ontvangt:

„Want ziet, Ik schep nieuwe hemelen en een nieuwe aarde; en de vorige dingen zullen niet meer gedacht worden, en zullen in het hart niet opkomen.....
En Ik zal Mij verheugen over Jeruzalem, en vrolijk zijn over Mijn volk; en in haar zal niet meer gehoord worden de stem der wening, noch de stem des geschreeuws.

Van daar zal niet meer wezen een zuigeling van weinige dagen, noch een oud man, die zijn dagen niet zal vervullen; want een jongeling zal sterven, honderd jaren oud zijnde, maar een zondaar, honderd jaren oud zijnde, zal vervloekt worden.

En *zij zullen huizen bouwen en bewonen,* en zij zullen wijngaarden planten, en derzelver vrucht eten.

Zij zullen niet bouwen, dat het een ander bewone; zij zullen niet planten, dat het een andere ete; want de dagen Mijns volks zullen zijn als de dagen eens booms, en Mijn uitverkorenen zullen het werk hunner handen verslijten.
Zij zullen niet tevergeefs arbeiden, noch baren ter verstoring; want zij zijn het zaad der gezegenden des Heren, *en hun nakomelingen met hen.*
En het zal geschieden, eer zij roepen, zo zal Ik antwoorden; terwijl zij nog spreken, zo zal Ik horen

De wolf en het lam zullen te zamen weiden, en de leeuw zal stro eten als een rund, en stof zal de spijze der slang zijn; zij zullen geen kwaad doen noch verderven op Mijn ganse heilige berg, zegt de Here." (Jes. 65 : 17, 19-25.)

Uit deze profetie van Jesaja lezen wij, dat wanneer de Here nieuwe hemelen en een nieuwe aarde schept, „het zaad der gezegenden des Heren, en hun nakomelingen met hen" huizen zullen bouwen en bewonen, en wijngaarden aanleggen en de vruchten er van eten. Hoe kan iemand hieruit iets ander opmaken dan het vormen van families? Wat kunnen wij anders lezen uit de woorden: "..... Het zaad der gezegenden des Heren, en hun nakomelingen met hen"? Wie zullen anders de huizen bewonen, die gebouwd worden, indien het niet de gezinnen zijn?
Hoe kunnen rechtvaardige mannen en vrouwen, die als echtelieden hebben samengewerkt om hun kinderen groot te brengen, en die voor elkander en voor hun nakomelingen opofferingen hebben gebracht, geloven dat de rechtvaardigheid of de gerechtigheid van God een einde zou maken aan hun omgang en echtelijke status? Dat geschiedt ook niet, als zij door Gods priesterschap voor de eeuwigheid in de echt zijn verbonden, want zij kunnen zonder ons niet tot volmaking komen, evenmin als wij zonder hen tot volmaking kunnen komen. Dit is het plan des Heren, en Hij heeft het aan Zijn kinderen gegeven voor Zijn kinderen — het is goddelijk.

De familie-eenheid in het Millennium

De Here heeft ook bij monde van de profeet Joseph Smith geopenbaard, dat wij in de opstanding onze kinderen zullen ontvangen, die

in hun prille kinderjaren zijn gestorven, zodat wij het voorrecht zullen genieten hen tot mannen en vrouwen op te voeden:

„En de aarde zal hun tot een erfenis worden gegeven; en zij zullen zich vermenigvuldigen en sterk worden, en hun kinderen zullen zonder zonde opgroeien tot zaligheid.

Want de Here zal in hun midden zijn, en Zijn heerlijkheid zal op hen zijn, en Hij zal hun Koning en Wetgever zijn." (L. & V. 45 : 58-59.)

Het bovenstaande heeft betrekking op toestanden gedurende het duizendjarige vrederijk van de Here hier op aarde.

„En er zal geen smart zijn omdat er geen dood is.

Te dien dage zal een kind niet sterven, voordat het oud is; en zijn levensduur zal als de ouderdom van een boom zijn;

En wanneer het sterft, zal het niet slapen — dat wil zeggen in de aarde — maar in een oogwenk worden veranderd, en worden opgenomen, en zijn rust zal heerlijk zijn." (L. & V. 101 : 29-31.)

Aldus staat de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen alleen in de verkondiging van de leerstelling van de eeuwige duur van het huwelijksverbond en de familie-eenheid. Hoe kan iemand, in wiens hart een ware liefde gloeit voor zijn vrouw en voor zijn eigen kinderen, iets anders doen dan deze leerstelling te willen geloven? Wat zou de eeuwigheid ons van belang kunnen aanbieden, tenzij wij er van kunnen genieten met diegenen, van wie wij in de sterfelijkhied hebben gehouden en met wie wij ons leven hebben doorgebracht?
Aan het einde van de prachtige toespraak van de apostel Paulus over de opstanding riep hij uit:

„Dood! waar is uw prikkel? Hel! waar is uw overwinning?
De prikkel nu des doods is de zonde; en de kracht der zonde is de wet." (I Kor. 15 : 55-56.)

Als Paulus niet had begrepen, dat de dood slechts een korte scheiding was van degenen, van wie wij houden, en dat er in de opstanding een hereniging van geliefden zou plaatsvinden, zou hij mogelijk gezegd hebben: „De prikkel des doods is een eeuwige scheiding van hen, die wij gedurende ons leven hebben liefgehad." Maar Paulus begreep de waarheid, want hij was tot in de derde hemel en het paradijs van God opgenomen. (Zie II Kor. 12.)
Ongeacht het feit, dat hun kerken het tegenovergestelde leren, zijn er toch velen die geloven, dat zij wederom met hun geliefden worden verenigd.
Anderson M. Baten wijdde een gedicht aan zijn geliefde vrouw Beulah, dat hij de „Filosofie van het Leven" noemde, en waarin hij zijn geloof naar voren bracht, dat zijn huwelijk ook na het graf zou voortduren:

„Wij huwen voor eeuwig, niet voor tijd,
Niet voor dit sterf'lijk aardse part.
Wij huwen voor het leven na de smart,
Na hartepijnen, na de zorg'lijkheid.

Liefd' kent geen graf, maar immer leidt z'ons hart,
Als d'avond daalt bij 't einde der strijd."

In een gesprek, dat de schrijver had met een vooraanstaand geestelijke, gaf deze laatste toe dat zijn kerk geen hoop koesterde, dat de familiebanden na het graf zouden blijven bestaan, en hij voegde er aan toe: „Maar in mijn hart bied ik hardnekkig weerstand. Neem bijvoorbeeld de kat. Wanneer wij de jongen van de kat wegnemen van de moeder, zal zij dat in enkele dagen volkomen vergeten zijn. Als wij het kalf bij de moeder-koe wegnemen, zal de koe haar kalf in enkele dagen geheel vergeten zijn. Maar als een kind bij zijn moeder wordt weggenomen, zal zij nimmer haar kind vergeten, ook al wordt zij honderd jaren oud. Ik vind het moeilijk om te geloven, dat God een dergelijke liefde geschapen heeft, opdat die in het graf zou eindigen."

Bijbelteksten aangaande het huwelijk verkeerd begrepen

De verkeerde opvatting met betrekking tot de eeuwige aard van het huwelijksverbond en het gezin is hoofdzakelijk het resultaat van de verkeerde uitlegging, die door de mensen wordt gehecht aan sommige bijbelteksten. Waarheid zal steeds waarheid zijn, onverschillig wanneer en door wie besproken.
De volgende woorden van Jezus zijn veelvuldig verkeerd begrepen:

„Te dienzelfden dage kwamen tot Hem de Sadduceeën, die zeggen, dat er geen opstanding is, en vraagden Hem,

Zeggende: Meester! Mozes heeft gezegd: Indien iemand sterft, geen kinderen hebbende, zo zal zijn broeder deszelfs vrouw trouwen, en zijn broeder zaad verwekken.

Nu waren er bij ons zeven broeders; en de eerste, een vrouw getrouwd hebbende, stierf; en dewijl hij geen zaad had, zo liet hij zijn vrouw voor zijn broeder.
Desgelijks ook de tweede, en de derde, tot de zevende toe.

Ten laatste na allen, is ook de vrouw gestorven.
In de opstanding dan, wiens vrouw zal zij wezen van die zeven? want zij hebben ze allen gehad.

Maar Jezus antwoordde en zeide tot hen: Gij dwaalt, niet wetende de Schriften, noch de kracht Gods.

Want in de opsanding nemen zij niet ten huwelijk, noch worden zij ten huwelijk uitgegeven; maar zij zijn als engelen Gods in de hemel." (Matth. 22 : 23-30.)

Wijlen Dr. James E. Talmage van de Raad der Twaalf Apostelen gaf de volgende verklaring van het antwoord van de Heiland op de vraag van de Sadduceeën, die niet in een opstanding geloven:

„De bedoeling van de Here was duidelijk, dat er in de verrezen toestand geen vraag zou bestaan onder de zeven broeders wie de vrouw voor de eeuwigheid

zou behoren, daar zij haar allen gehuwd hadden, met uitzondering van de eerste, voor de duur van het sterfelijk leven alleen, en voornamelijk met het doel om de naam en de familie van de eerste broer, die overleden was, in de sterfelijkheid voort te zetten. Lukas vermeldt een gedeelte van des Heren woorden als volgt: 'Maar die waardig zullen geacht zijn die eeuw te verwerven en de opstanding uit de doden, zullen noch trouwen, noch ten huwelijk uitgegeven worden. Want zij kunnen niet meer sterven, want zij zijn de engelen gelijk; en zij zijn kinderen Gods, dewijl zij kinderen der opstanding zijn.' In de opstanding zal niet gehuwd worden, noch ten huwelijk gegeven worden; want alle vragen aangaande de huwelijkse status moeten voor die tijd worden beslecht, en wel onder het gezag van het Heilige Priesterschap, dat de bevoegdheid heeft de mensen voor tijd en eeuwigheid in de echt te verbinden." (Uit *„Jesus the Christ,"* van James E. Talmage, blz. 548.)

Voeg bij deze uitlegging de woorden van de Here zelf, die Hij sprak in een openbaring aan de profeet Joseph Smith in Nauvoo, Illinois, welke op 12 juli 1843 werd opgetekend, en die betrekking heeft op het nieuwe en eeuwige huwelijksverbond:

„Indien daarom een man een vrouw huwt in de wereld, en haar niet door Mij noch door Mijn woord huwt, en hij verbindt zich met haar zolang hij in de wereld is, en zij met hem, dan zijn hun verbond en hun huwelijk niet van kracht, wanneer zij dood en uit de wereld zijn; zij zijn daarom niet door enige wet gebonden, wanneer zij uit de wereld zijn.

Daarom, wanneer zij uit de wereld zijn, nemen zij niet ten huwelijk, noch worden zij ten huwelijk gegeven, maar zij worden aangesteld tot engelen in de hemel, welke engelen dienende wezens zijn, om hen te dienen, die een veel grotere en een overtreffende en eeuwige mate van heerlijkheid waardig zijn.

Want deze engelen onderwierpen zich niet aan Mijn wet; daarom kunnen zij geen nakomelingschap hebben, doch blijven tot in alle eeuwigheid op zichzelf en ongehuwd, zonder verhoging, in hun geredde toestand en zijn voortaan geen goden, maar zijn voor eeuwig engelen Gods." (L. & V. 32 : 15-17.)

Jezus moet deze zelfde gedachte voor ogen gehad hebben toen hij de Sadduceeën antwoordde, die niet in de opstanding geloofden en bij wie de huwelijksgeloften alleen voor deze wereld golden. Door middel van Zijn antwoord „had Hij de Sadduceeën de mond gestopt" want Hij wist, dat het oogmerk van hun vraag was om Hem te verzoeken. Hij had hun een antwoord gegeven en niemand „durfde Hem van die dag aan iets meer vragen."

Wij hebben er reeds op gewezen, dat het huwelijk een plechtigheid is, die op deze wereld voltrokken moet worden, en daarom heeft de Here regelingen getroffen, dat de levenden deze plechtigheid op plaatsvervangende wijze voor de doden kunnen ondergaan, wanneer hun huwelijk niet voltrokken is door iemand, die de bevoegdheid van het priesterschap bezit om de echtelieden voor tijd en alle eeuwigheid aan elkander te verzegelen.

Vergelijk de beperkte belofte, die hun gegeven wordt die alleen voor deze wereld huwen, met de belofte die in dezelfde openbaring vervat is en die gegeven wordt aan diegenen, die een huwelijk voor tijd en alle eeuwigheid sluiten:

„..... zal het hun in alle dingen in tijd en door alle eeuwigheid geschieden, zoals Mijn dienstknecht het op hen heeft bevestigd; en dit zal ten volle van kracht zijn, wanneer zij uit de wereld zijn; en zij zullen de engelen en de goden, die daar zijn geplaatst, voorbijgaan naar hun verhoging en heerlijkheid in alle dingen, zoals op hun hoofd is verzegeld, welke heerlijkheid voor eeuwig een volheid en een voortzetting van de nakomelingschap zal zijn." (L. & V. 132 : 19.)

Nu deze heerlijke waarheid opnieuw aan de mensen op deze aarde is geopenbaard, hebben wij waarlijk iets om voor te leven en voor te sterven. Wij betwijfelen of de mens op aarde ooit een waarheid werd geopenbaard, die even vertroostend is geweest als de openbaring van de Here aan de profeet Joseph Smith, die gekend wordt als het nieuw en eeuwig verbond van het huwelijk. (Zie L. & V. 132 : 4.)
Er dient op gelet te worden, dat deze heerlijke waarheid een onderdeel vormt van de beloofde „wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door de mond al Zijner heilige profeten van alle eeuw." (Zie Hand. 3 : 21.)
Rechtvaardigen deze waarheden de komst van Elia ook niet? Hoe kon „het hart der vaderen" doeltreffender tot „het hart der kinderen" worden gewend, „en het hart der kinderen tot hun vaderen" dan door hen voor eeuwig in een heilige familieband aan elkander te verzegelen?

* * * * * * * * * * * * * * * * * * * *

GELOOFD ZIJ GOD DIE GROEIEN LAAT OP AARDE EEN NIEUWE KERK

Zo lang de zon de wereld warmte geeft
zal zijn dit volk, dat zich verenigd heeft
onder één wet, die God-en-mensen bindt,
met vreugde zeegnend elk die werkt en leeft,
tot 't mokkend ras slechts tot stof roemen vindt.

Geloofd zij God die ons maakt jong en sterk;
die wetten gaf te temmen drift van 't bloed:
geloofd zij God, de God die wondren doet,
en groeien laat op aarde een nieuwe kerk
die eens zijn heerlijkheid vervullen moet,
boodschap des Levens die wij lang vernamen:
dat mensen zijn in vreugde en vrede samen
op aarde in eeuwigheid ..... Amen! ja amen!

(DE PSALMEN voor deze Tijd,
bewerkt door Andreas Glotzbach. Psalm 72)

DE VRAAG *van de maand*

Het Koninkrijk van God en het Koninkrijk der Hemelen.

Vraag: Is er verschil tussen het Koninkrijk van God en het Koninkrijk der Hemelen? Of omvat het Koninkrijk van God alle goede mensen op de aarde, terwijl het Koninkrijk der Hemelen alleen kan worden binnen gegaan door de doop?

Antwoord: President Brigham Young heeft eens in een toespraak het volgende gezegd:

„Men zou kunnen vragen wat ik bedoel met het koninkrijk van God. De Kerk van Jezus Christus is nu reeds jaren gevestigd, maar het Koninkrijk van God moet nog worden opgericht, namelijk het koninkrijk dat alle koninkrijken van deze wereld zal omvatten. Het zal dan wetten uitvaardigen voor iedere natie die op de aarde bestaat. Dat is het koninkrijk dat Daniël de Profeet zag, dat in het laatste der dagen zou worden opgericht... Indien de Laterdaagse Heiligen denken, dat wanneer het koninkrijk van God op aarde is gevestigd, alle inwoners der aarde tot de Kerk, Heiligen der Laatste Dagen genoemd, zullen toetreden, vergissen zij zich deerlijk. Ik vermoed dat er dan even veel secten en groepen zullen zijn als nu. Toch zal, wanneer het koninkrijk van God triomfeert, iedere knie zich buigen en iedere tong belijden dat Jezus de Christus is, ter verheerlijking van de Vader. Zelfs de Joden zullen dat dan doen; doch zullen de Joden en niet-Joden verplicht zijn tot de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen te behoren?

Geenszins. Jezus zeide tot zijn discipelen: „In het huis mijns Vaders zijn vele woningen, anderszins zo zou Ik het u hebben gezegd; Ik ga heen om u plaats te bereiden, opdat waar Ik ben, gij ook moogt zijn".

Er zijn woningen genoeg voor de verschillende klassen van mensen; verscheidenheid zal er voor eeuwig zijn, welke een classificatie en verdeling in gemeenschappen in de vele woningen, die in het huis des Heren zijn, vereist. En dit zal voor eeuwig en altijd zo zijn".[1])

De uitdrukkingen „koninkrijk van God" en Koninkrijk der hemelen"

[1]) De Profeet Joseph Smith zeide: „Er zijn vele woningen in het huis van mijn Vader, en Ik zal heengaan en u een plaats bereiden". Het woord „huis" had hier vertaald moeten zijn door het woord „Koninkrijk", en iedereen die naar de hoogste woning wordt verheven, moet zich aan een celestiale wet onderwerpen, en wel aan de gehele wet. Leringen van de Profeet Joseph Smith, blz. 351.

worden in de Schriften met verschillende betekenis gebruikt, die van de aard van de gedachte afhangt die tot uitdrukking wordt gebracht. Soms worden zij in dezelfde betekenis gebruikt, d.w.z.: de uitdrukking „koninkrijk van God" kan betrekking hebben op de Kerk op aarde of op het koninkrijk der hemelen, dan weer op het universele politiek koninkkoninkrijk waar President Brighem Young over sprak. Dit koninkrijk omvat alle mensen op aarde, die na de komst van Christus en na het zuiveren van de aarde van haar boosheid, zijn overgebleven. „Koninkrijk der hemelen" kan ook betrekking hebben op de Kerk of op het koninkrijk in den hemel. Enige van die passages zullen wij eens beschouwen. Eerst die, welke betrekking hebben op het universele koninkrijk dat alle mensen op aarde gedurende het duizendjarig rijk zal omvatten.

Wanneer Christus komt, zal hij een koninkrijk oprichten, waar alle inwoners der aarde burgers van zullen zijn, ongeacht de natie waartoe zij behoren of welk geloof zij belijden. De Here gaf in het voorbestaan aan de mens zijn vrije wil. Dit voorrecht de mens geschonken, om zelf te kiezen, is nimmer herroepen en dat zal ook nooit gebeuren. Het is een eeuwig beginsel, dat aan iedere ziel vrijheid van denken en handelen geeft. Niemand werd ooit, door enig gebod van de Vader gedwongen goed te doen, niemand werd ooit gedwongen kwaad te doen. Iedereen mag voor zichzelf handelen. Het was het plan van Satan die vrije wil te vernietigen en te dwingen zijn wil te doen. Zonder deze grote gift kan er echter geen bevredigend bestaan zijn. De mensen moeten het voorrecht hebben om te kiezen, zelfs in die mate, dat zij zich tegen de goddelijke geboden kunnen verzetten.

Natuurlijk moeten zaligheid en verhoging door middel van de vrije wil, zonder dwang, tot stand worden gebracht, door persoonlijke verdienste, opdat rechtvaardige beloningen kunnen worden gegeven en aan de overtreder de juiste straf kan worden toegemeten. Daarom zullen, wanneer de grote dag des Heren komt, de goddelozen, die verwijdering uit een rechtvaardig bestuur hebben verdiend, worden vernietigd, of de aarde zal niet langer bestaan.[2]) Volgens Gods rechtvaardigheid zullen dan ook allen, die het recht om te blijven niet hebben verbeurd, niet vernietigd worden. Ons werd gezegd, dat dezen ofschoon zij geen leden van de Kerk zijn, aanspraak mogen maken op de zegeningen van het terrestriale koninkrijk en deswege zullen worden gespaard. Daarom zullen gedurende het duizendjarig tijdperk millioenen mensen op aarde leven, die het Evangelie niet ontvangen hebben. Het zendingswerk zal dan met groter macht en kracht worden voortgezet dan ooit tevoren. Dit werk moet voort-

2) L. & V. 101 : 23-25.

gaan totdat allen op aarde bekeerd zijn of door de dood weggenomen. Jesaja heeft, door de geest van profetie, deze zaak in de volgende bewoordingen zeer duidelijk gemaakt:

„Want zie, Ik schep nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, en aan de vorige dingen zal niet meer gedacht worden en zij zullen in het hart niet opkomen.

„Maar weest gijlieden vroolijk en verheugt u tot in de eeuwigheid in hetgeen dat Ik schep; want zie, Ik schep voor Jeruzalem eene verheuging, en voor haar volk eene vroolijkheid .

„En ik zal Mij verheugen over Jeruzalem en vroolijk zijn over mijn volk, en daarin zal niet meer gehoord worden de stem van geween noch de stem van geschreeuw.

„Vandaar zal niet meer wezen een zuigeling van weinig dagen noch een oud man die zijne dagen niet zal vervullen; want een jongeling zal sterven honderd jaar oud zijnde, maar een zondaar honderd jaar oud zijnde zal vervloekt worden.[3])

De Profeet Joseph Smith zeide in een gesprek met de rechter James Adams: „Christus en de herrezen Heiligen zullen over de aarde duizend jaren regeren. Zij zullen waarschijnlijk niet op de aarde wonen, maar zullen deze bezoeken, wanneer hun dit behaagt, of wanneer dit voor het bestuur nodig is. Gedurende die duizend jaren zullen er goddelozen mensen op aarde zijn. De heidense naties, die niet willen komen om te aanbidden, zullen door Gods oordelen worden bezocht; zij zullen tenslotte van de aarde worden weggenomen.[4]) Bij de uitdrukking „goddeloze mensen" moeten wij niet denken aan corrupte misdadigers. De Here heeft in L. & V. 84 : 51-53 duidelijk gemaakt wat Hij bedoelt met een „goddeloos mens":

„Want wie niet tot Mij komt, is onder de slavernij der zonde.

„En wie mijn stem niet ontvangt, kent mijn stem niet, en is de mijne niet". „En hier aan kunt gij de rechtvaardige van de goddeloze onderscheiden, en weten dat de gehele wereld zelfs nu onder de zonde en de duisternis zucht".

Zacharias vestigt ook de aandacht op de straffen, die diegenen ten deel vallen, die de geboden des Heren ongehoorzaam zijn.[5]) Het bekeringswerk door het verkondigen van het Evangelie moet voortgaan totdat alle inwoners van de aarde bekeerd zijn, want Jesaja zeide: „Men zal nergens leed doen noch verderven op den ganschen berg mijner heiligheid; want de aarde zal vol kennis des Heren zijn, gelijk de wateren den bodem der zee bedekken.[6])

In het gebed van de Heiland: „Onze Vader, die in de Hemelen zijt, Uw naam worde geheiligd.

---

3) Jesaja 65 : 17-20. Vergelijk L. & V. 101 : 23-31.
4) Leringen van Joseph Smith blz. 284.
5) Zach. 14 : 16-19.
6) Jesaja 11 : 9. Vergelijk Jeremia 31 : 34.

Uw koninkrijke kome. Uw wil geschiede in den hemel, alzoo ook op de aarde",[7]) bedoelde Hij blijkbaar het koninkrijk van gerechtigheid, dat Hij en Johannes nabij verklaarden: de Kerk van Jezus Christus. Eveneens hebben zijn woorden: „Doch zoekt eerst het koninkrijk Gods en zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u toegeworpen worden[8]), betrekking op de Kerk. Dit is ook het geval in de gelijkenis van de tien maagden.[9]) In deze gelijkenis wordt de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen bedoeld. De maagden vertegenwoordigen de Kerk en de gelijkenis zegt ons, dat wanneer de bruidegom komt, de vijf dwaze maagden onvoorbereid zullen zijn. Te dien dage zullen de leden van de Kerk, die de geboden niet hebben onderhouden en dus geen olie in hun lampen hebben, gevaar lopen buiten het koninkrijk te worden gelaten, wanneer de deur gesloten is.

De Profeet Joseph Smith spreekt van het koninkrijk Gods als van de Kerk en derzelver aangestelde dienaren brengen deze boodschap aan de wereld: „Sommigen zeggen, dat het koninkrijk eerst op de dag van het Pinksterfeest werd opgericht en dat Johannes niet de doop van bekering tot vergeving van zonden predikte, maar ik zeg, in de naam des Heren, dat het koninkrijk Gods op aarde werd opgericht van de dagen van Adam af tot op deze tijd. Waar en wanneer ook een rechtvaardig man op aarde is geweest aan wie God zijn woord openbaarde en hem macht en autoriteit verleende om in zijn naam te bedienen, en waar een priester van God is, een bedienaar, die macht en autoriteit bezit om in de verordeningen van het Evangelie te bedienen en in het priesterschap van God werkzaam te zijn, daar is het koninkrijk van God; en, als gevolg van het verwerpen van het Evangelie van Jezus Christus en de Profeten die God gezonden heeft, hebben Gods oordelen op de mensen, de steden, de naties gerust, in verschillende tijdperken van de wereld, gelijk het geval was met de steden Sodom en Gomorrah, die wegens het verwerpen van de Profeten verwoest werden.

„Nu wil ik u mijn getuigenis geven. Ik vrees de mens niet. Ik spreek stoutmoedig en getrouw en met autoriteit. Hoe is het met het koninkrijk van God? Waar begon het koninkrijk van God? Waar geen koninkrijk van God is, daar is geen zaligmaking. Wat vormt het Koninkrijk van God? Waar een profeet is, een priester, of een rechtvaardig man aan wie God zijn orakelen geeft, daar is het koninkrijk van God; en waar de orakelen Gods niet zijn, daar is het koninkrijk van God niet"[10])

De gelijkenissen van Jezus, in het dertiende hoofdstuk van Mat-

7) Matth. 3 : 2; 4 : 17 en 6 : 33.
8) Matth. 6 : 33.
9) Matth. 25 : 1-12.
10) Leringen van Joseph Smith, blz. 288.

theüs opgetekend, hebben te maken met het koninkrijk van God, of de Kerk van Jezus Christus. Er staat een zinsnede in Lukas, die over het algemeen wordt misverstaan in de wereld. Deze luidt als volgt:

„En gevraagd zijnde door de Farizeën, wanneer het Koninkrijk Gods komen zou, heeft Hij hun geantwoord en gezegd: Het Koninkrijk Gods komt niet met uiterlijk gelaat.

„En men zal niet zeggen: Zie hier, of, zie daar; want zie, het Koninkrijk Gods is binnen ulieden".[11])

Dit moet zijn „het koninkrijk Gods is onder u". Aldus is de kanttekening in de meeste Bijbels en dit is de interpretatie, die Joseph Smith er aan heeft gegeven. Het koninkrijk van God was onder hen vanaf de tijd dat Johannes uitging en de komst van Jezus Christus aankondigde, dopende tot vergeving van zonden. De Here maakte het voor Nicodemus duidelijk, dat het koninkrijk van God, zijn Kerk, niet kwam met uiterlijk gelaat, maar door openbaring door de Heilige Geest. Een mens moet geboren worden uit water en uit geest voor hij dat koninkrijk kan binnen gaan. Dat betekent dat hij moet worden gedoopt en hem de handen moeten worden opgelegd voor het ontvangen van de gave des Heiligen Geestes, want dat is de deur, waardoor wij dat koninkrijk binnen gaan. Zonder de leiding en inspiratie van die Geest, kan de mens dat koninkrijk zelfs niet zien. Het is vreemd, waar de beginselen van het Evangelie zo eenvoudig en duidelijk zijn, dat zo velen de waarheid niet kunnen zien en zich aan de verkeerde leerstellingen en tradities van de wereld houden.

„Roep de Here aan, opdat zijn koninkrijk zich verspreide over de aarde, dat derzelver inwoners het mogen ontvangen en op de dagen, die komen, voorbereid mogen zijn, in welke de Zoon des Mensen uit de hemel neer zal dalen, met de glans zijner heerlijkheid omgeven, om het koninkrijk van God te vinden, dat op de aarde is opgericht.

„Daarom, dat het koninkrijk van God zich moge uitbreiden, dat het koninkrijk des hemels moge komen, dat Gij, o God, verheerlijkt moge worden in de hemel zo ook op de aarde, dat Uw vijanden ten onder mogen worde gebracht; want U is de eer, de macht en de heerlijkheid, voor eeuwig en altijd. Amen".[12])

---

11) Lukas 17 : 20-21.
12) Leer & Verbonden 65 : 5-6.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

INGEZEGEND:

Boet, Pierce; 8 oktober 1957 te Vlaardingen.

GEDOOPT:

van Tongeren, Wilhelmina Gertruida; 25 oktober 1957 te Amsterdam.
Sieverts, Maria Sophia; 25 oktober 1957 te Amsterdam.
van Wort, Hendrik Christiaan Pieter; 25 oktober 1957 te Haarlem.
Kolk, Wagler Martha Clara; 25 oktober 1957 te Haarlem.
van der Lende, Maria; 25 oktober 1957 te Haarlem.
Root, Fedrouecz Maria, 25 oktober 1957 te Amsterdam.
van Wort, Cornelia; 25 oktober 1957 te Haarlem.
Woltersom, Jan; 25 oktober 1957 te Haarlem.

GEORDEND:

Brinkman, Pieter Gijsbertus, Jr.; 8 septemeber 1957 te Den Haag als Priester.
Benninк, Jacobus J.; 8 september 1957 te Den Haag als Diaken.
Tielman, Lauren Gaston; 8 september 1957 te Den Haag als Leraar.
Swart, Siward; 8 september 1957 te Den Haag als Priester.
Raar, Johannes Frederick; 12 oktober 1957 te Eindhoven als Priester.

GEHUWD:

Sluyter, Fredrik Hendrik Ludwig Maria met Emile Marianne Yda Wilbrink; 15 oktober 1957.

OVERLEDEN:

Jansen, Marianne; 24 september 1957 te Arnhem.
van Zeben, Johanna Antonia Brus; 25 september 1957 te Haarlem.
Leijdsman, Johan Joachim; 26 september 1957 te Dordrecht.
Ameling, Dina Roereng; 10 oktober 1957 te Zeist.
van Dam, Adrianus; 25 oktober 1957 te Rotterdam.

OVERGEPLAATST:

Westra, Joseph L.; van Amsterdam naar Zendingsschool.
van Kampen, Kent R.; van Vlaardingen naar Hoofdkantoor.
Knudsen Tony C.; van Rotterdam Noord naar Den Haag.
Hall, Leo D.; van Rotterdam naar Den Haag.
Shupe, Gerald L.; van Delft naar Den Haag.
Ostler, Thomas M.; van Nephi, Utah naar Zendingsschool.
Loertscher, Gerald R.; van Groningen naar Amsterdam.
LeMond, Kenneth J.; van Harlingen naar Rotterdam Zuid als G.P.
Ferwerda, Gene A.; van Den Haag naar Rotterdam Zuid.
Noorda, Leon R.; van Leeuwarden naar Rotterdam Noord.
Ashton, David C.; van Den Haag naar Rotterdam Noord.
Allen, Richard M.; van Zendingsschool naar Vlaardingen.
Pinney, James K.; van Mechelen, België naar Hilversum.
Springer, Raymond G.; van Harlingen naar Groningen.
Whiting, Ronald J.; van Zendingsschool naar Groningen.
Van Katwijk, James W.; van Zendingsschool naar Leeuwarden.
Dalebout, David A.; van Zendingsschool naar Harlingen.
Denlinger, J. B. Lloyd; van Hilversum naar Mechelen, België.
Oaks, Harold R.; van Groningen naar Harlingen als G.P.

AANGEKOMEN ALS ZENDELINGEN:

Van Boerum, J. Howard; van Ogden, Utah naar Zendingsschool.

Ostler, Thomas M.; van Nephi, Utah naar Zendingsschool.

Linning, Johannes; van Whittier, California naar Delft.

de Mik, Gary Herman; van Salt Lake City, Utah naar Zendingsschool.

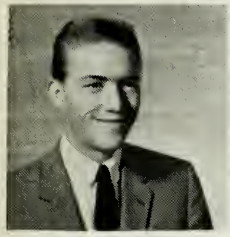

J. Howard Van Boerum

Thomas M. Ostler

Johannes Linning

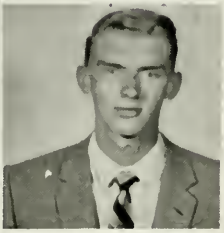

Gary Herman de Mik

VERTROKKEN:

Vanden Hazel, Ailko; aangekomen 14 september 1955. Vertrokken 10 september 1957. Werkzaam geweest: Amsterdam, Hilversum als G.P. en Haarlem als G.P.

van Drunen, John W. en Alice; Aangekomen 14 september 1955. Vertrokken 10 oktober 1957. Werkzaam geweest. Utrecht en Rotterdam Zuid als G.P.

Wilbrink, Marianne Y.; Aangekomen 30 maart 1956. Vertrokken 30 september 1957. Werkzaam geweest: Den Haag, Amsterdam, Rotterdam en Utrecht.

de Waal, Adriaan; Aangekomen 15 november 1955. Vertrokken 3 oktober 1957. Werkzaam geweest: Rotterdam, Wageningen, Haarlem en Amsterdam.

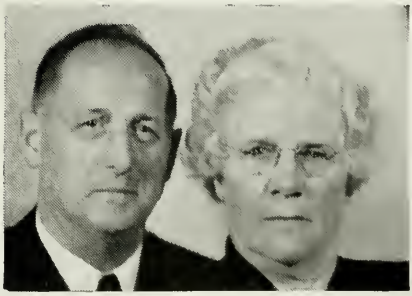

John W. en Alice van Drunen

Ailko Van den Hazel

Marianne Y. Wilbrink

Adriaan de Waal

AVONDMAALSLIED

AAN KRUIS EN KRUISHELD DENKEN WIJ

(In Memory of the Crucified)

Aan Kruis en Kruisheld denken wij,
Alvader, in dit heilig uur;
O, dat Uw goede Geest hier zij,
En ons doorgloeie met Zijn vuur.

De Heiland, in de hof geknield,
Bad niet om eigen lijfsbehoud;
Door liefde, naamloos groot, bezield,
Stierf Hij voor allen, jong en oud.

Geroerd zien we in 't gebroken brood,
En in de beker, hier verstrekt,
't Gekneusde Lichaam, 't Bloed dat vloot:
Een offer, heilig, onbevlekt.

Geef, Vader, dat een zegen daal,
Op ied're ziel, ootmoedig, stil,
Die deelt in 't Heilig Avondmaal,
En denkt alléén aan 's Heilands wil.

Frank I. Kooyman